

روژه

اعتقاد

یادداشت: «حق ملی»،فاطمه را کعبی

سختنان اخیر آقای دکتر روحانی در همایش اهل رسانه، در واقع تأکیدی مجدد بود بر وعده‌های انتخاباتی ایشان که همگان منتظر تحقق آنها در دولت خرد و امید، هستیم...و مطمئناً ملت خردورز، خوش‌تگر، قانونگرا و عدالت‌خواه ایران، رئیس‌جمهور منتخب خود را در کلیه مراحل در مسیر رسیدن به اهداف و برنامه‌های‌شان یاری خواهند کرد.اما آنچه در این مسیر و برای نیل هرچه سریع‌تر به اهداف مشترک دولت و ملت می‌تواند نقشی بی‌پدیل ایفا کند، رسانه و در وهله اول، رسانه ملی است که در همایش اخیر، آقای روحانی به درستی بر آن انگشت نهاده‌ند. رسانه ملی باید تربیتی جدی برای تلافی آندیشه‌ها و تضارب آرا باشد، به نحوی که مخاطبان آن بتوانند همه حرف‌ها و سلیقه‌ها را بشنوند و آگاهانه انتخاب کنند... به نظر می‌رسد، ابتکار جناب آقای دکتر روحانی، ایجاد یک نهاده عالی حقوقی متشکل از روسای سده قوه و نماینده حقوقی مقام‌عظم‌هری، می‌تواند نظام را در مقابل بی‌قانونی‌ها بیمه کند.

کیم‌سان

سر مقاله: «در پوشش حقوق شهروندی؛»حسام‌الدین برومند

این روزها و در پی انتخاب حجت‌الاسلام دکتر روحانی به‌عنوان رئیس‌جمهور کشورمان، جریان و جماعتی شناخته‌شده و سابقدار تلاش می‌کنند مطالباتی را در پوشش به اصطلاح حقوقی مطرح نمایند که شواهد و قراین غیرقابل خدشه حاکی از آن است که پروژای با اهداف شوم و همسوبا جریانات اپوزیسیون نظام در دستور کار قرار گرفته است. محور و تمرکز اصلی این مطالبات به اصطلاح حقوقی، بر موضوع «حقوق شهروندی» اختصاص دارد. ناگفته پیداست که «حقوق شهروندی» باید در چارچوب «قانون» باشد. بیرون از بستر قانون، آنچه که در پوشش حقوق شهروندی از آن دم می‌زنند نقض آشکار حقوق مردم و شهروندان است. قانون اساسی و بسیاری از قوانین موضوعه از جمله «قانون احترام به آزادی‌های مشروع و حفظ حقوق شهروندی مصوب ۱۳۸۳»، به روشنی و با دقت بر حفظ حقوق شهروندی و تضمین حقوق ملت اصرار و تأکید دارد و طبیعی است که رئیس‌جمهور منتخب که در آینده‌مسوول اجرای قانون اساسی است نسبت به مقوله حقوق شهروندی اهتمام ویژه داشته باشد.

شمس‌روز

یادداشت: «ما فقط بهبود اقتصادی را نمی‌خواهیم؛»

سپیده‌موسوی

با در نظر داشتن این موضوع که یک رئیس‌جمهوری منتخب صرفاً و فقط نباید به دردهای قوری و آبی جامعه و مردم (که این روزها برای ما معضلات اقتصادی است) بپردازد باید مقولات فرهنگی و اجتماعی و سیاسی را نیز جدی مورد نظر قرار دهد در همین راستا می‌توان از این پتانسیل و بنده اجتماعی اصلاحات که به پای صندوق‌های رای آمده‌اند به‌عنوان اهرمی برای مطالبات فرهنگی،سیاسی و اجتماعی از رئیس‌جمهوری به کار برد و از او خواست تا روند تغییر قدرت و فرآیند گذار هم با دشواری‌های پیچیدهای روبه‌رو شود. به برخوردهای این روزها در مصر و تونس دقت کنید. حتی وجهی از بحران در سوریه را نیز باید ذیل همین بحران جانشینی و چرخش سیاسی ببینیم؛ بحرانی که تدریجا به جنگ داخلی با حضور فرقه‌های مختلف و پاید گفدت مذهبی تبدیل شده و هر کس از گروه و باندی به طرفداری برخاسته است. اینها همه نتیجه سال‌ها دیکتاتوری و انباشت مشکلاتی است که بیش از هر چیز ساختار دولت را نشانه گرفته است. در نتیجه نارضایتی اجتماعی و خشم عمومی به وجود آمده و باعث شده است تا جوانانی که به دنبال تغییرات اجتماعی هستند، هدف خود را از طریق تغییر دولت دنبال کنند. اینها کشورهای جوانی هستند و ناکامی‌های وسیعی در این کشورها وجود دارد. از این‌رو می‌توان گفت وسعت، سرعت و پیوستگی این اعتراضات در خاورمیانه چندان هم تعجب‌برانگیز نیست. به‌علاوه اینکه اعتراض‌های ملی تدریجا شکل نوعی مناقشه منطقه‌ای به خود گرفته است و در این گذر هر کس از گروه و باند خود دفاع می‌کند. مشکلات گذار را امروز در تونس، مصر و سوریه می‌توان دید. البته مدل تحولات در ایران و کشورهای عربی قطعا با هم تفاوت‌هایی دارد. ایران ساختار نظامی - سیاسی متفاوتی دارد و مدل ارتش‌های موجود در منطقه نیز روندهای متفاوتی را رقم زده است. به هر حال در انقلاب ایران در سال ۱۹۷۹ این ارتش بود که در نهایت با اعلام بی‌طرفی خود باعث سرنگونی نظام سیاسی شد؛ انقلابی که همچنان هیچ معادلی برای آن در جهان عرب وجود ندارد. اما آنچه انتخابات اخیر در ایران نشان داد اینک‌ه در جامعه ایران بحث‌ها و چالش‌هایی وجود دارد و این جامعه می‌خواهد در چارچوب نظام کنونی اراده تغییر را همچنان حفظ کند.

رسانه

سر مقاله: «سیاست حمایتی –مرقبتی:»امیر محبیان
تردید نیست که رابطه اصولگرایان با دولت دکتر روحانی نیز در مرز اعتدال خواهد بود. نه حمایت مطلق و چشمپسته که حتی در قبال اصولگرایی چون احمدی‌نژاد نیز صورت نگرفت و نه مخالفت و معارضة کور به دلیل بعضی مغایرت‌های ارزشی و دیدگاهی. اصولگرایان براساس سیاست «حمایتی -مرقبتی» رابطه خود را با دولت دکتر روحانی تنظیم خواهند نمود... هیچ دولتی اعم از اصولگرا، اصلاح‌طلب و یا مستقل را در دایره عصمت و مصونیت از خطا و اشتباه ندیده و از معرض نقد بدور نخواهیم داشت.

چرا

یادداشت: «داشته‌ها و ظرفیت‌های رئیس‌جمهور منتخب:»عبدالله گنجی

گرچه دکتر روحانی بیر اعتدال تأکید کرده اما تجربه سیاسی در ایران پیش از انقلاب نشان داده است که هیچ‌کس نتوانسته است در خط میانه سیاست، توفیق همراهی بیابد و بین‌المرین همیشه موجب آژوا گردیده است. تجربه دکتر روحانی به خوبی این واقعیت را می‌شناسد که موتور محرکه انقلاب اسلامی در میدان‌های مواجهه با منحرفین و استکبار جوانانی هستند که مقام معظم رهبری آنان را فتح‌الفتح امام می‌خواند هم آنانی که احمدی‌نژاد به صورت داوطلبانه خود را از حمایت‌شان محروم کرد و هم آنان که در تعبیر بزرگان نظام «بچه حزب‌اللهی» محسوب می‌شوند و هر چند به خاطر شرایط سنی می‌توانند دچار اشتباهاتی شوند اما چارچوب دوستی‌شان با افراد، در حرکت در چارچوب انقلاب است.

اطلاعات

یادداشت: «از خرداد تا ۷۶ خرداد ۹۲.»؛ محمدجواد حجتی‌کرم‌لی

دیدار آقای احمدی‌نژاد با آقای روحانی (که ای کاش شبیه چنین کاری در خرداد ۸۸ رخ داده بود) و مذاکرات جدی و تعیین‌نمایندگان رئیس‌جمهور کنونی و منتخب و نیز دیدارهای وزرا و ارایه گزارش‌های سه موقع و میدانه و مشاوره با یاران رئیس‌جمهور منتخب که لاجرم شماری از آنان به عضویت کابینه جدید در خواهند آمد... اینها همه چشم‌انداز همکاری آینده آقای احمدی‌نژاد و دولت او را با دولت آینده، روشن و امیدوار کننده می‌نمایند. با همه ایراداتی که از آغاز تاکنون به آقای احمدی‌نژاد و به خصوص به هواداران بعضا مشکوک ایشان داشته و دارم، ولی او اراداری مثبتانی می‌دلم که نباید نادیده گرفت.

معاون «لوموند دیپلماتیک» در گفت‌وگو با «شرق»:

انتخابات ایران نشان داد مردم می‌توانند حرف‌شان را بزنند

فرنگیس بیات

شناخت فرانسوی‌ها از خاورمیانه - نسبتاً - و در مقایسه با انگلیسی‌ها بیش از آنکه متکی بر حضور نظامی یا سابقه اشغالگری باشد، نوعی شناخت آکادمیک است. مراکز مختلف پژوهشی و فرانسه‌زبان‌بودن روشنفکران مهم جهان عرب همیشه این انتظار را به وجود آورده که شناخت خاورمیانه به رویدادهای در حال گذار آن نزدیک‌تر باشد. اگر شناخت خاورمیانه در آمریکا و بریتانیا حاصل تلاش‌های «رنارد لوبیز» - مورخ بریتانیایی - و «هنری کیسینجر» - سیاستمدار آمریکایی - بوده است، در فرانسه جریان‌های فکری مختلفی فراتر از معادله قدرت تلاش کرده‌اند. پوش‌های درونی جوامع را بشناسند و از «دانش قدرت‌محور» فاصله بگیرند و با پرسه‌زدن در متن حوادث اتهام دولتی‌بودن شناخت را از خود دور کنند. «آلن گرش» معاون سردبیر لوموند دیپلماتیک نیز یکی از همین محققانی است که تسلط و شناختش از خاورمیانه او را تبدیل به مرجعی برای بازخوانی وقایع و رویدادهای پیچیده و پر سرعت خاورمیانه کرده است. ناگفته نماند در همین جریان آکادمیکی فرانسه نیز افرادی هستند که گرایش‌های شرق‌شناسانه‌شان بر تحلیل‌های آنها از منطقه چنان سایه انداخته که به جای تحلیل روندهای امیدآفرین در منطقه همچنان بر طبل یأس می‌کوبند و این منطقه را چندان آماده استقرار دموکراسی نمی‌بینند. آلن گرش یکی از پژوهشنده‌ترین نویسنده‌های سیاسی است که در حوزه خاورمیانه می‌نویسد. روزنامه «شرق» چندی پیش با چاپ آخرین مقاله او «انتخابات ایران، ناکامی مطبوعات غربی» به صورت گذرا نگاه ویژه او به خاورمیانه و انتخابات ایران را نشان داد. در این گفت‌وگو با تحولات گسترده خاورمیانه شروع کردیم و نهایتاً به مساله هسته‌ای ایران و باید‌ها و نبایدهای آن رسیدیم.

اخبار تظاهرات، اعتراض، تجمع و برخورد نیروهای نظامی با مردم در خیابان‌های شهرهای بزرگ خاورمیانه نزدیک به دوسال‌ونیم است که بخشی از زندگی سیاسی مردم این منطقه و کانون توجه رسانه‌های بین‌المللی شده است. شما به‌عنوان متخصص خاورمیانه، منطقه را در چه وضعیتی می‌بینید، ما وارد مر حله جدیدی از حیات سیاسی این منطقه شده‌ایم؟

اعتراض‌های خاورمیانه از تونس گرفته تا مصر، بحرین، سوریه، عربستان و حتی یمن کمابیش دلایل مشابه دارند. فساد سیاسی، نبود گردش‌بخشگان، وضعیت اقتصادی فاجعه‌بار، سرگشتگی جوانان و پیدانکردن جایگاه خودشان در جامعه، همه‌ومه باعث شده است تا جوانان تغییرات اجتماعی مطلوبشان را با تلاش برای پیگیری تغییر دولت‌های خود دنبال کنند. درعین حال چندان هم تعجب‌آور نیست که ما در این منطقه شاهد اعتراض‌های بی‌دری هستیم. اگر به تحولات جمعیت‌شناختی این منطقه نگاه کنیم، بروز این مطالبات گسترده برای تغییر چندان هم ناگهانی و بدون پیش‌زمینه نیست. اکثریت این جوامع را گروه سنی زیر ۳۰ سال تشکیل می‌دهند، سال‌ها زندگی زیر سلطه دیکتاتوری هیچ نقشی در محیط سیاسی بازی نکرده‌اند و طبیعی است که از بی‌جایگی‌بودن خودشان خشمگین باشند؛ به این فهرست اضافه کنید فقدان نیروی سیاسی که بتواند جایگزین نظام‌های دیکتاتوری شود. اتفاقاً این موضوع باعث شده است تا روند تغییر قدرت و فرآیند گذار هم با دشواری‌های پیچیدهای روبه‌رو شود. به برخوردهای این روزها در مصر و تونس دقت کنید. حتی وجهی از بحران در سوریه را نیز باید ذیل همین بحران جانشینی و چرخش سیاسی ببینیم؛ بحرانی که تدریجا به جنگ داخلی با حضور فرقه‌های مختلف و پاید گفدت مذهبی تبدیل شده و هر کس از گروه و باندی به طرفداری برخاسته است. اینها همه نتیجه سال‌ها دیکتاتوری و انباشت مشکلاتی است که بیش از هر چیز ساختار دولت را نشانه گرفته است. در نتیجه نارضایتی اجتماعی و خشم عمومی به وجود آمده و باعث شده است تا جوانانی که به دنبال تغییرات اجتماعی هستند، هدف خود را از طریق تغییر دولت دنبال کنند. اینها کشورهای جوانی هستند و ناکامی‌های وسیعی در این کشورها وجود دارد. از این‌رو می‌توان گفت وسعت، سرعت و پیوستگی این اعتراضات در خاورمیانه چندان هم تعجب‌برانگیز نیست. به‌علاوه اینکه اعتراض‌های ملی تدریجا شکل نوعی مناقشه منطقه‌ای به خود گرفته است و در این گذر هر کس از گروه و باند خود دفاع می‌کند. مشکلات گذار را امروز در تونس، مصر و سوریه می‌توان دید. البته مدل تحولات در ایران و کشورهای عربی قطعا با هم تفاوت‌هایی دارد. ایران ساختار نظامی - سیاسی متفاوتی دارد و مدل ارتش‌های موجود در منطقه نیز روندهای متفاوتی را رقم زده است. به هر حال در انقلاب ایران در سال ۱۹۷۹ این ارتش بود که در نهایت با اعلام بی‌طرفی خود باعث سرنگونی نظام سیاسی شد؛ انقلابی که همچنان هیچ معادلی برای آن در جهان عرب وجود ندارد. اما آنچه انتخابات اخیر در ایران نشان داد اینک‌ه در جامعه ایران بحث‌ها و چالش‌هایی وجود دارد و این جامعه می‌خواهد در چارچوب نظام کنونی اراده تغییر را همچنان حفظ کند.

دقیقاً به سوالی رسیدیم که شاید انگیزه اصلی این مصاحبه باشد، شما در آخرین مقاله‌تان پیروزی حسن روحانی را به‌عنوان انتخاب اکثریت رای‌دهندگان و شکست «تندروها و مطبوعات غربی» تعبیر کردید. چرا باید غرب تا این میزان شگفت‌زده شده باشد؟

باید گفت پوشش و معرفی ایران در رسانه‌های غربی بسیار کلی و حتی می‌توان گفت «کاریکاتوروار» است. نه‌تنها در زمینه انتقاد از نظام بلکه حتی تلاشی وجود ندارد که بفهمد واقعیت جامعه ایران چیست؟ به کدام سمت می‌رود؟ چه جریان‌هایی در داخل این جامعه حیات دارند؟ و کدام جریان شانس معرفی و طرح برنامه خود را دارد؟ همان‌طور که می‌تدید پیش از این، مطبوعات غربی این انتخابات را انتخابات کشور معرف می‌کرده‌بوند که در آن نهایتاً مردم باید یکی از نامزدهایی را انتخاب کنند که عملاً فرق چندانی بین‌شان نیست، یا تقریباً همه‌شان یک نفر هستند و البته بدون توجه به خود چالش‌هایی که واقعاً در ایران و ما بین نامزدها وجود داشت و حتی بدون توجه به بحث‌هایی که بر سر مساله

سیاست

در فرانسه وجود دارد، از سویی گروه‌های فشار هستند، به علاوه در سیاست خارجی فرانسه عناصری وجود دارند که باید آنها را «نقومحافظه‌کارهای فرانسوی» خواند که نقش مهمی در تشکیلات سیاست خارجی بازی می‌کنند. اما یکی از این عناصر «اسلام‌هراسی» است. مانورهای متعددی در روی اسلام و مسلمانان داده می‌شود و در مجموع دید کلی شکل می‌گیرد که در آن «اسلام» دشمن تعریف می‌شود، بنابراین طبیعی است که نتیجه بگیرند پس ایران هم دشمن ماست.

با توجه به نتیجه انتخابات اخیر ایران، آیا می‌توان امیدوار بود که در طرف فرانسوی و به‌طور کلی اروپایی‌ها تلاش‌هایی برای نزدیک‌تر شدن و رسیدن به راه‌حل میانسی راضی‌کننده برای هر دو طرف پیدا شود؟ به‌طور کلی روابط ایران و فرانسه ممکن است تأثیرات مثبتی‌ببیند؟

چیزی که می‌توانم بگویم این است که فقط امیدوارم البته نمی‌توان خوشبینی محض داشت. به پیام تبریک طرف فرانسوی دقت کنید، بسیار بی‌جان و نسبت به پیام تبریک آمریکا سفت و سخت‌تر است. پیام تبریک آمریکا به‌مراتب مثبت‌تر و بازتر بود. باید صبور بود و منتظر شد که واقعاً چه پیش خواهد آمد. پرونده هسته‌ای به هر حال موضوعی است که باید حل و فصل شود و مساله به پیش برود. به هر حال می‌دانیم نیروهایی هستند که برای جلوگیری از گزینه مداخله نظامی فشار می‌آورند. مردم برای تأمین دارو مشکلات جدی را تجربه می‌کنند و تحمیل چنین وضعیتی بر مردم، آنها را در زندگی روزمره‌شان آزرده است. اما باید امیدوار بود که با نتیجه چنین انتخاباتی به سمت ازسرگیری جدی گفت‌وگو‌ها و خروج از بن‌بست کنونی پیش برویم.

لونا تضمین زیبایی و آرامش محیط کار شما

مبلمان اداری لونا

طراحی تولید اجرا مشاوره رایگان

دیپلماسی

واکنش سفارت ایران در بغداد به اظهارات کذب «جرج کیسی»

● فارس: سفارت ایران در بغداد اظهارات منتسب به فرمانده اسبق نیروهای آمریکایی در عراق مبنی بر دخالت جمهوری اسلامی در انفجار حرمین عسگریین در سال ۱۳۸۵ را فرافکننی خواند و این اتهام را تکذیب کرد. در پی سخنان تحریک‌آمیز «جرج کیسی» فرمانده اسبق نیروهای آمریکایی در عراق مبنی بر دست داشتن ایران در انفجار حرمین عسگریین در سال ۱۳۸۵ که مورد سوءاستفاده معترضان و مخالفان دولت عراق در غرب این کشور قرار گرفت، سفارت جمهوری اسلامی ایران در بغداد بیانیهای به این شرح صادر کرد: «سفارت جمهوری اسلامی ایران در بغداد سخنان منتسب به زئرال جرج کیسی در خصوص دخالت جمهوری اسلامی ایران در انفجار حرمین عسگریین را فرافکنسی و آن را اتهام ناروا به دبگران به منظور تیره اعمال ناشایسته خود می‌داند و این اتهام را تکذیب می‌کند.»

تاکید صالحی بر جلوگیری از قتنه طایفه‌ای و مذهبی

● ایسنا: وزیر امور خارجه کشورمان در راس هیاتی در سفری کوتاه به دوحه با شیخ تمیم، امیر جدید قطر دیدار و گفت‌وگو کرد. علی‌اکبر صالحی ضمن تبریک تصدی مسوولیت امیر جدید دولت قطر، تحکیم روابط و مناسبات فی‌مابین در حوزه‌های مختلف را خواستار شد. صالحی همچنین با تشریح سیاست اصولی جمهوری اسلامی ایران در خصوص سوریه، توجه به مطالبات مردمی و در عین حال ضرورت حفظ حاکمیت و تمامیت سوریه به منظور فراهم‌شدن شرایط مناسب جهت خروج از بحران پیش‌آمده و حرکت در جهت گفت‌وگوهای سیاسی سورۍ -سوری را مورد تأکید قرار داد.

تاکید شورای همکاری بر اهمیت رابطه با ایران

● فارس: وزیران امور خارجه شورای همکاری خلیج‌فارس در پایان نشست مشورتی خود بسر اهمیت روابط با جمهوری‌اسلامی ایران برای تقویت امنیت منطقه تأکید کردند. به نوشته روزنامه الوسط بحرین، وزیران خارجه شورای همکاری خلیج‌فارس به حسن روحانی رئیس‌جمهوری ایران تبریک گفتند و بسر اهمیت روابط بین کشورهای خود و جمهوری اسلامی ایران برای تقویت امنیت، ثبات و شکوفایی منطقه تأکید کردند و برای او توفیق و برای ملت دوست، ایران، پیشرفت و رفاه بیشتر آرزو کردند.